

vige de af Commissionen fremsatte Forslag, vil det Fornødne herom blive bemærket ved de enkelte Paragrapher i Udkastet.

ad § 2.

En endelig Opgjørelse af Amternes og Kjøbstædernes Gjæld til Veikassen kan først finde Sted efter Udlobet af det sidste Aar, i hvilket Hovedlandeveiene have været bestyrede for Statens Regning, efter som man først da bestemt kan opgive, hvad der er medgaaet, og hvad der til Dækning af Udgifterne er indkommet fra Amtene og Kjøbstæderne. En foreløbig Opgjørelse af Veikassens Tilgodehavende hos Amtet og Kjøbstæder for 1864—65 er meddeelt i Anmærkningerne til Forslaget til Finantsloven for 1866—67 S. 58—59.

Medens Ministeriet i Henhold til de af Commissionen fremsatte Bemærkninger har fundet Grund til at foreslaae, at der tilstaaes Ringkjøbing Amt et Afslag af 250,000 Rd. paa dens Gjæld til Veikassen, har man derimod ikke kunnet antage, at der er Grund til at eftergive nogen Deel af de øvrige Amters Gjæld, hvis Afbetaling med 4 pCt. aarlig ikke antages at kunne blive byrdefuld for de paagjældende Amtet.

Hvad Kjøbstæderne angaaer, da findes der ikke at være Grund til at fravige de Bestemmelser om Afbetalingen af deres Gjæld, som ere trufne deels ved Lov af 26de Januar 1856, deels ved ministeriel Resolution i Henhold til Fdn. 29de Septbr. 1841 § 17 e.

Da ved den endelige Opgjørelse endel Amtet og Kjøbstæder ikke ville staae i anden Gjæld til Veikassen end for det sidst forløbne Aars Udgift, hvilket for mange af dem vil være et aldeles ubetydeligt Beløb, er det fundet rigtigt at tage et Forbehold om, at saadanne mindre Beløb kunne fordres afbetalte inden en kortere Frist end den i Paragraphen normerede.

ad § 4.

Forfaauidt Commissionen har antydet at det kunde tillades Kjøbenhavns Amt at oprette en ny Bom paa Frederiksbundsveien, har Ministeriet saameget mindre troet at burde optage et

Forslag herom, som et i sin Tid stillet privat Lovforslag om Oprettelse af en Bom ved Navnlose er blevet forkastet af Rigsdagen. Derimod er det anseet rettest, at Opkrævningen af Bompenge ved de hidtilværende Bomme i Kjøbenhavns Amt samt af Muleter ved Vægtcontrolhusene indtil Videre vedbliver til Fordeel for Amtet.

ad § 6.

Da alle hidtilværende Hovedlandeveie skulle overgaae til Amtene, er det anseet som en Selvsølge, at Veistykket fra Vibenshuus til Amtsgrevendsen og den Deel af den saakaldte Sommerpladsvei (fra Vesterbro til Kjøbenhavns gamle Banegaard), hvis Vedligeholdelse ved Kgl. Resolutioner er paalagt Veikassen, måa overgaae til Kjøbenhavns Amt.

Det vil formeentlig være hensigtsmæssigt, at Spørgsmaalet om, hvorledes der skal forholdes med den Deel af den afslagne Jernbanestrækning mellem Kjøbenhavn og Vigersløb, som i Henhold til Lov af 13de Marts 1863 § 1 er overgaaet til Statens Veivæsen, henstaaer uafgjort, indtil det ved en forestaaende Udvikling og Ordning af Forholdene paa det omliggende Terrain viser sig, om der habes Brug for den ommeldte Banestrækning som Bei, eller om den kan sælges til andet Brug, i hvilket Fald den i Henhold til Fdn. 5te Marts 1845 § 20 først skal tilbydes de Lodseiere, fra hvis Grunde den er indtagen.

ad § 7.

Da den nuværende Veidirecteur ved at indtræde paa den i Udkast til Lov om Bestyrelsen af Veivæsenet m. v. § 12 for Overveiiinspecteuren normerede Begjndelsesgage vilde lide et Tab i sin nuværende Indtægt, er det anseet billigt at fastsætte hans eventuelle Anciennitet saaledes som foreslaaet, hvorved han vil blive holdt skadesløs.

ad § 8.

Weidirectionen har foreslaaet, at der paaregnes Understøttelse til samtlige ved Hovedlandeveistjenerne ansatte Veiofphnsmænd og Skrivere, og at denne beregnes saaledes: